

[Gert Petersen.]

muligt, for det er ikke praktisk, og det er heller ikke moralsk rigtigt, at problemet om, hvorvidt dette ting har tillid til landets udenrigsminister, er noget, som sådan skal hænge og svæve i længere tid. Det må afgøres snarest muligt af hensyn til alle parter.

Alt i alt kunne jeg selvfølgelig godt sige til regeringen, at jeg vil ønske den held og lykke, for det er jo trods alt den eneste regering, vi har her i Danmark, og under alle omstændigheder så har det, den gør, den største betydning for alle borgere i dette land. Men den bedste lykke, der kunne times det danske folk, det bedste, regeringen kunne gøre, det var dog, at den tog sit gode tøj og gik, og det skal så være mit afsluttende ønske for den, at vi slipper af med den i det kommende folketingsår.

Jøns Møller (KrF):

Statsministerens åbningstale i forgårs var jo på mange måder en positiv tale, en tale, der fremsatte en målsætning for Danmarks økonomi, som det vil være meget svært at være uenig i. Der var taget hensyn til en sanering af økonomien, til en afhjælpning af ledigheden på arbejdsmarkedet og alle disse meget vigtige problemer, som vi alle sammen ønsker at arbejde med på samme måde stort set. Men problemerne vil selvfølgelig komme den dag, vi skal til at finde, hvilke midler der så skal bruges for at nå frem til disse mål. Men jeg kan allerede nu tilsige, at kristeligt folkeparti vil gå ind i et positivt samarbejde om at nå disse mål, ligesom vi hidtil har prøvet på at arbejde positivt sammen i mange sammenhænge i dette ting.

Men jeg må på den anden side sige, at der var mange ting, jeg savnede i statsministerens åbningstale. Nu kan man naturligvis ikke have alt med i sådan en tale, og det er muligt, at nogle af de ting, jeg savnede, alligevel har stået mellem linjerne, men så vil det jo kun være glædeligt, hvis det er tilfældet. Nogle af dem synes jeg nu er ting, der må prioriteres så højt, at de burde have været med. Men jeg kan så sige, at på de områder, hvor vi har savnet initiativer i talen, vil vi tage initiativerne i den kommende tid og håbe på, at det kan lykkes ad den vej at få noget igennem.

Sagen er jo den, at statsministerens tale stort set kun drejede sig om økonomi og

tekniske ting. Vi mener, at der er mange andre ting inden for dansk politik, der er mindst lige så vigtige, og som derfor også må løses og må løses snart og rigtigt.

Jeg kan nævne nogle af de forslag, vi allerede fremsatte i sidste samling, men ikke fik færdigbehandlet; dem vil vi gerne genfremsætte. Det gælder f. eks. spørgsmålet om, at de mennesker, der ønsker at være fri for pornografi, kan blive fri for det, f. eks. spørgsmålet om beskyttelsen af den enkelte over for overgreb og misbrug og tilsvining fra visse dele af pressen, spørgsmålet om at få cirkulæret om hashbesiddelse bragt i overensstemmelse med loven, så det bliver forbudt at besidde hash, spørgsmålet om afskaffelse af skat på folkepensionen, spørgsmålet om seksualundervisningen i skolerne bør gøres frivillig. Men ud over disse ting har vi en række nye ting, som vi gerne ser gennemført, og som vi savnede i statsministerens indledningstale, bl. a. en revision af land- og byzonenloven, som vi mener i mange tilfælde virker helt urimelig. Det er måske tit og ofte den fortolkning, man giver det rundt omkring, der får den til at virke sådan, men så må det præciseres i loven, hvordan den skal forstås, så den kan virke mere rimelig, end den gør i dag.

Der er også spørgsmålet om beskatning af produktionsmidler; nogle erhverv er jo udsat for en beskatning af deres produktionsmidler, som andre erhverv ikke er. Det kan ikke være rimeligt, og dér vil vi gerne tage initiativ til at prøve at få denne ekstra beskatning nedsat eller helst afskaffet. Jeg tænker f. eks. på skat på produktionsjord, jeg tænker på en ting som den ekstra vægtafgift på hyrevogne og den slags diskriminerende afgifter.

Men så er der spørgsmålet om det, vi plejer at kalde statshoveriet; det er det, at erhvervslivet gratis skal sidde og arbejde med momsregnskaber, ATP, kildeskat osv. Dér vil vi prøve på, om vi kan komme igennem med en kompensation til erhvervene for dette arbejde. Der er også enkelte områder inden for vort erhvervsliv, der har vanskelige kår på forskellige måder, og som har nogle ønsker, som kan opfyldes, uden at det behøver at koste noget videre. Jeg kan ikke se, hvorfor vi ikke skulle gennemføre det. Som eksempel kan jeg nævne sådan en ting, som at fiskerne rundt omkring i vort land